

Het nodeloos toebrengen van letsel

De Gezondheids- en welzijnswet voor dieren is van 1992. Deze wet ziet toe op de belangen en bescherming van dieren. In artikel 36 staat kortgezegd dat het verboden is om zonder redelijk doel bij een dier pijn of letsel te veroorzaken. Ook is het verboden de gezondheid of het welzijn van een dier te benadelen. Paarden vallen ook onder deze wet.

Tuchtrecht of strafrecht

In de reglementen van de diverse verenigingen is wreedheid bij paarden strafbaar gesteld. De verenigingen hebben veelal eigen tuchtrechtspraak waardoor de leden direct gebonden zijn aan de statuten en reglementen van de vereniging. Een lid kan zowel door de eigen vereniging aangesproken worden alsook door de officier van justitie. De Gezondheids- en welzijnswet voor dieren geldt namelijk voor alle houders van paarden in Nederland. Ongeacht of iemand lid is van een vereniging. Een overtreding van deze wet wordt strafrechtelijk behandeld bij de strafrechter. Onderstaande zaak geeft een kijkje hoe de rechter tegen een 'corrigerende' tik en welzijn van het paard aan kijkt.

In het kort

De vraag is waar ligt de grens bij het geven van een tik. Is dat een simpele corrigerende tik met de zweep? Of gaat het om het paard door meerdere tikken aan te zetten tot werken? In deze zaak speelde het volgende: de paardenhouder had in de visie van de officier van justitie bij zijn paard letsel veroorzaakt. Volgens de officier liet hij zijn paard arbeid verrichten die de fysieke grens van het paard te boven ging. Het paard werd hiertoe aangezet door het telkens slaan met de zweep, waarbij het paard ook nog geblinddoekt werd. Nadat meerdere getuigen hierover hadden geklaagd, werd het paard in beslag genomen. De zaak werd vervolgens behandeld bij de strafrechter.

Gang van zaken

De opsporingsambtenaar stelde een onderzoek in op grond van meerdere telefonische meldingen van de burens. De officier moest daarbij bewijzen of de paardenhouder zich op basis van deze getuigenverklaringen schuldig had gemaakt aan het toebrengen van onnodig leed bij het paard. Het bewijs werd geleverd door getuigen die hadden gezien én gehoord dat de paardenhouder het paard aan het longeren was. In een tijdsbestek van 10 minuten had de eerste getuige gezien dat het paard 10 maal met een lange zweep werd geslagen en op zijn kont was geraakt. De tweede getuige verklaarde dat hij het paard in januari in goede

voedingsconditie had gezien en dat in april, toen hij het paard weer zag, de conditie slechter was geworden. Daarna had deze tweede getuige vijf keer gezien dat het paard werd afgericht waarbij de paardenhouder stelselmatig en langdurig met het paard bezig was. Ook werd door deze getuige gezien dat het paard met de zweep fysiek op de achterhand werd geslagen. De getuige was ook naar de paardenhouder toegelopen en zag dat het paard geblinddoekt was. Een derde getuige had een video-opname gemaakt waarop was te zien dat het paard minstens vijf keer met kracht op het hoofd werd geslagen. De opsporingsambtenaar is op basis van deze meldingen naar het erf van de paardenhouder gegaan. Hierbij zag de opsporingsambtenaar dat het paard in een zo slechte conditie verkeerde, dat het paard direct in beslag werd genomen. Op het erf zag de opsporingsambtenaar verder een rijzweep en twee longeerzweepen waarbij de constructie afwijkend was van een normale longeerzweep. Het paard werd ter plekke beoordeeld door de dierenarts die verklaarde dat het paard te mager was. De zweepen werden in beslag genomen. Pas nadat het paard een maand bij de opslaghouder had gestaan, zijn opnieuw foto's gemaakt, waarbij het paard in een betere conditie was gekomen.

De rechter

Op de zitting gaf de paardenhouder aan dat hij was begaan met het welzijn van zijn paard. De rechter vond dat dit niet strookte met de verklaringen van de getuigen. Verder vond de rechter het onbegrijpelijk dat de paardenhouder bij zijn paard dat in slechte conditie verkeerde, geen dierenarts had geraadpleegd. Wel bleek uit de verklaringen van de paardenhouder op de zitting dat zijn handelen vooral bleek te zijn gelegen in gebrek aan deskundigheid en ervaring. Dit pleitte de paardenhouder niet vrij. De paardenhouder werd schuldig bevonden. Het delict werd wettig en overtuigend bewezen verklaard. De paardenhouder werd door de rechter veroordeeld tot een geldboete van € 660,- voorwaardelijk, met het opleggen van een proeftijd van 2 jaren. De rijzweep en twee longeerzweepen met onnodige verdikkingen die bedoeld waren om met slagen de trainingen kracht bij te zetten, werden verbeurd verklaard. De paardenhouder kreeg deze dus niet terug. Nu gebrek aan deskundigheid en ervaring aan deze zaak ten grondslag lag, was de rechter nog mild bij de strafoplegging. Uit deze zaak blijkt wel het grote belang van voorlichting, opleiding bij training en verzorging van paarden. Hierbij is nog een nobele taak weggelegd voor alle organisaties en verenigingen die betrokken zijn bij het welzijn van paarden.

Mr. Aukje Kroondijk
Is advocaat bij
Omny De Vries
Advocaten in
Wolvega. Ze is
specialist op het
gebied van hippisch
recht, agrarisch
recht, onderne-
mingsrecht en
economisch
strafrecht.

Uit deze zaak blijkt wel het grote belang van voorlichting, opleiding bij training en verzorging van paarden